

ಚೋರು ಮಾಡಿಯೋ ಯಾವುದಾರರೂ ಒಡವೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನೆ ನಡೆಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಸುನಂದಳ ಅಣ್ಣ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಉಳಿದ್ದ ಒಂದರಿಂದ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಹ ಮಾರಿ ಹೆಂಡಕಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೀಳಿದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಯಾನು ಎಂದು ಮನ್ನೆಡ್ಡರಿಕೆಯಿಂದ ಜಮೀನಿನ ಪತ್ರಗಳನ್ನು, ಮನೆಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಜೋಜಾನ ಮಾಡಿ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಜಮೀನಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಸುನಂದ ಮತ್ತು ಅರು ಮಕ್ಕಳ ಬೀಳಿಗಿ ಬೀಳಿದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದ್ದ ಮೊದಲೆರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗೂ ಸುನಂದಾಗೆ ತವರಿನ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೇಗೋ ದಾಟಿಸಿದ್ದಳು.

ಸುನಂದಳ ಮಗ ಶೇಖರ ಹತ್ತನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಟ್ಟು ಜಮೀನಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸುನಂದಳ ಅಣ್ಣ ಅವನಿಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ನಿಂತ. ತಾಯಿ ಪಟ್ಟ ಪಾಡನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಶೇಖರ ತನ್ನಪ್ರಾನಂತೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಶ್ರಮದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಷ್ಟವೈದನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಗೋ ಸಾಲ ಸೋಲ ಮಾಡಿ ಮೂವರು ಅಕ್ಷಣಿದಿರ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆ ಮದುವೆಗಳಿಗೂ ಮಲ್ಲಿಕಾಬುಜನ ಹಂಡತಿಯ ಅಣ್ಣನ ಬೆದರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದು, ಸೆಂಟರಂಕೆ ಹುಕ್ಕಿತು, ಉಂದು ಹೋಗಿದ್ದ ಶೇಖರ ಮದುವೆ, ಬಾಣಂತನ, ನಾಮಕರಣಗಳ ಸಾಲು ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಲೇ ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಎಕರೆಗಳ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಮ್ಮ ಮಾವ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷಣಿದಿರ ಮೆಚ್ಚುಗ್ಗೆ ಗಳಿಸಿ ಇಜ್ಜರೆ ಇಂತಹ ಮಗನಿರಬೇಕು ಎನಿಸಿಕೊಂಡ. ಉಂರವರಲ್ಲಿ ಅಂತಾ ದಗ್ಲಾಜಿ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಎಂತಾ ಅಪರಂಬಿಯಿಂತಾ ಮಗ, ಮನೆ ಉಂಡಾರ ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುವತಾದ. ಆಗಾಗ ತಿಂಗಳಿಗಟ್ಟಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಕಾಬುಜನ ಮಗನಿಸಿದಲೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡ ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಉಂರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ಮುಖ ಮೊಡಲಾಗದೇ ತವರು ಮನೆಗೋ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ನಂಟರ ಮನೆಗೋ ಸುನಂದಾ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡವರಾದರೂ ಹೇಳಲು ಬಂದರೆ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹುಕ್ಕಿತುವಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ತನ್ನಲ್ಲೇ ವನಾದರೂ ಕೊರತೆಯಿತ್ತೆ,

ಗಂಡನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ತನಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದೂ ಸುನಂದ ಏಪ್ಲೋ ಸಲ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿದೆ, ಮದುವೆಯಾದ ಮೊದಲೊಂದಪ್ಪೆ ವರ್ಷ ಮಲ್ಲಿಕಾಬುಜನಯ್ಯ ತ್ವಿತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅವಲೀಗೂ ತನ್ನ ಗಂಡ ಎಪ್ಪು ಬೆಲುವ, ಮನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಇರುವ ಆಶ್ಯಿಂತಿಲ್ಲ ಗಂಡನದೇ, ತನ್ನನ್ನು ಎಪ್ಪು ಬೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಗರ್ವ ಇತ್ತು. ವಾರಿಗೆಯವರೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಆಡಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ಅರು ಮಕ್ಕಳ ಮಟ್ಟಿ, ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಶಿವನ ಪಾದ ಸೇರುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅದ್ದಾವ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾಬುಜನ ಮನೆಯ ಜಮೀನನ್ನು ಇಷ್ಟಪ್ಪೇ ಮಾರಿ ಹಾಕಿದನೋ ಸುನಂದನಿಗೆ ಹೆಳಲೇ ಇಲ್ಲ ಉಂರವರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೇ ಅವಲೀಗೆ ತೀರಿದ್ದು. ಆಗ ಯಾಕೆ ಹಿಗೆ ಮಾಡಿದಿರ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದವಲೀಗೂ ಅವನು ಉಡಾಫೆಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಏನೋ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿನಿಂದ ಬೆಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಬಹುದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಸಾಕಬಹುದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮರುಳ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವನ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಂರವರು, ನೆಂಟರು, ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಏನೇನು ರಾಜಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸುನಂದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ ನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುವುದೊಂದೇ ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಮಲ್ಲಿಕಾಬುಜನ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಾಂತಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೇ ಚನ್ನಾಗುತ್ತಿನೋ, ಆಗಾಗ ವರ್ಷಕೊಂಡೆರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಬಂದು, ಉಂರವಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸುಳ್ಳ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಮನೆ ಉಂಟವನ್ನು ಕಂರ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ತಿಂದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಡವೆಯೋ ದುಡ್ಡೋ ದೋಚಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಒಮ್ಮೆಯೂ ಮನೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ಓದಿಗೆ ಅಂತಾ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಮೊದಮೊದಲು ಅವನು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುನಂದಾ, ಆಮೇಲಾಮೇಲೆ ಸಿದಿಗುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಅಪ್ಪನ ಆರ್ಫಡಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದೊಬ್ಬಿ ಮಗ